

Αθήναι,

21 Δεκεμβρίου 1954.

Αγαπητέ φίλε Κυριάκο,

R 27/2/55
25/1/55

- Σ' ευχαριστώ διά τό γράμμα σου πού
λουσ λέχ. Είχα αρχίσει να νομίζω είτε ότι
με ξέχασες, είτε ότι δεν είχες φθάσει ακόμη
από... Κόμπο! Χαίρω πολύ αφαίματος και
βρήκες λέγος τον καιρό να σου γράψω ένα τόσο
ρομυλικό γράμμα. Σ ευχαριστώ. Τα καρά
σου γόμα για τό ατομό που δεν σου αξίζουν.
Εγώ παραμένω πού απέκλινα ένα τόσο καλό
είδος.

- Διά τις επικείμενες εορτές, δέξου τις καλές
ευχές όσων μας να δέξου εν αφάια και εύλογια
λα Χριστούγεννα, και τό μέγα έτος να σου χαρίσει
την εύλογιαν πού σου αξίζει και την υλοποίησιν πού
μεροδοπεί.

- Έλκος δειόν δίδουν και δειόν ξέγουν μελαδίδου,
παρμασού, μελλούσ χαρπελιόποις και εύχης. Έγχα
λας ενιδόγασ/ων. Θα αναλύσωμεν μεροδοπεί.

- Τέλος του έτους. Πιύσομαι διά σου και! Με πεί
ξέχνας.

Με άγάπη, εκτίμησιν και δακρύ-σπιλον.
Γιάννης